

SPOLUŽÁCI - ŠEDESÁTŇÍCI slavili a DĚKUJÍ

V sobotu 2.6.2012 se NÁS před OÚ sešlo 33 (šakvičtí i popičtí), kde nás přivítal místostarosta obce p. F. Kolář a pozval nahoru do zasedačky. Paní starostka byla na dovolené, takže jí zastupoval. Nu a tak pěkně přijetí jsme nečekali. Ještě v PÁ údajně p. starostka koupila ženám (oslavenkyním) živou růži, kterou jsme pak na hřbitově položili na hroby zemř. spolužáků. Také nechala vytisknout každému PAMĚTNÍ LIST a zajistila fotografkou Denisku Hajdovou pro focení jak na OÚ, před OÚ, po cestě ke škole i před ní. V zasedací místnosti OÚ proběhl asi hodinový kulturní program ve kterém účinkovali: P. P. Osičková, p. V. Zemanová a 4 děti (Z. Kos, Z. Osičková a 2 menší děti z Hustopeč). Některým se stalo, že se i OKO ZAROSILO! 60 je 60 a je TU! Ve ŠKOLE nás zase osobně přivítala a školou provedla její ředitelka Mgr. A. Rohrerová. Ve škole i cestou na hřbitov se stále jen VZPOMÍNALO. A docela dost ÚSMĚVNÉ byly situace, kdy jsme se někteří nemohli POZNAT. Máme mezi sebou spolužáka, který je moc fajn, ale bohužel „chronicky“ zapomíná. Při minulém setkání ho jeho milá žena vypravila, on přišel do restaurace a strašně se divil, že přišel SÁM. Spletl totiž datum a přišel o MĚSÍC DŘÍV. Při tomto setkání zase nestihl v 15.00 k OÚ, ale až v 17.00 do restaurace „Na Fúrhaple“. Tam se o nás „starali“ manželé Hudcovi a o některé z nás až do nedělního rána - číšník, p. M. Beňo. A tak se popíjelo, pojídalo, povídalo, fotilo a taky zpívalo. „Neplánované“ a ochotně nám asi 2 hod. hral na HARMONIKU p. M. Matocha, který se zde setkal se svým příbuzným z Ml. Boleslavi. Nejdlejší cestu na SRAZ absolvoval spolužák z K. Varů. Je ale politování hodné, že někteří MÍSTNÍ (a nemají pádné důvody a mají to blízko - nepřišli - ŠKODA!)

Třeba se „PŘIBELHAJÍ“ až nám bude STOVKA ?

PODĚKOVÁNÍ patří všem, kteří nám slavnostní ODPOLEDNE, VEČER, NOC - zpestřili !

A nebýt našich dvou spolužaček - „organizátorek“ - p. B. Bártlové a I. Albrechtové, toto milé setkání by NEPROBĚHLO!

V restauraci na stěně viselo plátno a na něm tyto VERŠE (inspiруйте se ostatní):

Vejdi, kdo na SRAZ přichází!
Když vyhasne, co kdysi HOŘÍVALO!
Když pobolívá co zdravím KYPÍVALO!
Když ubývá Ti den ode dne SÍLY!
Když lýtko máš samé modré ŽÍLY!
Když co jsi miloval(a) Tě počne SRÁT!

NEDIV SE, JE NÁM KRÁSNÝCH ŠEDESÁTÍ!

A když jsme někteří v NE k ránu končili, spolužák Pepa vzal do ruky telev. ovladač a volá: „Haló, slavím v Šakvicích, přijďte si pro mě!“ A číšník ho upozornil: Pepo, to není mobil, to je tel. ovladač!“

A STEJNĚ SE PEPA NĚJAK DO POPIC PŘECE DOSTAL !

- Buch.-

Nejcennější co mám

Když se zamyslím nad tím, co je pro mě v životě nejcennější, řekla bych rodina. Ale hlavou se mi honí spousta věcí, nejsou to věci hmotné, nebo hmatatelné, jsou to pocity a emoce.

Nevím, kam zařadit lásku, jestli do pocitů, nebo emocí. Každý z nás nějakou lásku prožil, prožije a prožívá. Od narození až do smrti. Láska má hodně podob, jinou cítíme k rodině, jinou k přátelům a jinou k člověku, který se mi zdá nejbližší.

Láska k rodině je silná a pevná, tam kde je moje rodina se cítím v bezpečí. Rodiče byli ti, které jsem spatřila poprvé, když jsem přišla na tento svět, snažili se udělat mé dětství krásné a kouzelné. Myslím si, že každý z nás si pamatuje, když usnul v obývacím pokoji na sedačce a ráno se probudil ve své posteli.

Pak je tu láska k přátelům. Je to krásný pocit, když vím, že mám někoho, kdo pro mě udělá téměř vše, s přáteli si rozumím, pomáháme si. Moji přátelé jsou jako moje rodina, moji sourozenci, jsou jako druhá půlka mě, spolu tvoříme celek. Čím větší lásku k nim mám, tím víc bolí jejich ztráta.

Láska k nejbližšímu člověku, poslední druh lásky. Mohla bych ji nesnášet, protože mě už zklamala, ale i přes to ji prožívám znovu. Někdy, i když nechci. Když se zamilujete, děláte věci, které byste normálně neudělali. Ani vlastně někdy nevím, co dělám, ale vím, že jsem šťastná. Když ztratíte dotyčného člověka, myslíte si, že už nebudete tak šťastní, jako s ním. Ale není to pravda. Časem přijde další, se kterým budete mít stejné pocity. Láska je slepá, krásná ale i krutá, často se z ní radujeme, ale taky kvůli ní trpíme. O tomhle druhu lásky se dá říct, že jeden pro druhého znamená vše, život bez sebe si nedokáže představit. Láska, ať už jakákoli, je pro nás velký dar. Musíme ji opatřovat jako ten nejcennější poklad.

Ten, kdo žije bez lásky, jako by nežil vůbec.

Michaela Šlorová, žákyně 8 tř.
ZŠ Komenského, Hustopeče.

O B E C I N F O R M U J E**Informace pro občany**

- Po velmi zdoluhavém vyjednávání se nám konečně podařilo získat pozemek p.č.1022/1 z vlastnictví České republiky do vlastnictví obce (jedná se o pozemek fotbalového hřiště). Díky pomoci p.senátora Ing. Jana Hajdy se nám vše podařilo dotáhnout do zdárného konce. Byla podepsána smlouva o bezúplatném převodu pozemku na obec. Touto cestou bychom chtěli panu senátorovi poděkovat za pomoc a podporu.

- Byla schválena Obecně závazná vyhláška č.2/2012 o zákazu provozování loterií a jiných podobných her na území obce.

- V měsíci květnu bylo provedeno prodloužení vodovodního řádu na ul. Nádražní. Tuto akci provedla firma M. Pacák, Boleradice, za cenu 78 000,- Kč. Jednalo se o stavbu nového vodovodního řádu z trub. PVC, profil DN 100, délka 35m.

- Dne 29. 6. 2012 byla prostřednictvím Státního fondu životního prostředí ČR vyhlášena výzva pro podání žádosti o poskytnutí podpory v rámci OPŽP, prioritní osy 1, podoblast podpory 1.1 Snížení znečištění vod . Naše obec podala žádost o poskytnutí dotace na Rekonstrukci ČOV a dobudování kanalizace v obci.

- Dále naše obec žádá o dotaci na výstavbu sběrného dvora z Operačního programu životního prostředí, prioritní osa 4 Zkvalitnění nakládání s odpady a odstraňování starých ekologických zátěží, Oblast podpory 4.1 Zkvalitnění nakládání s odpady .

Nový územní plán Šakvice

Návrh zadání územního plánu obce byl zveřejněn k nahlédnutí od 21.5.2012 do 21.6.2012. V této lhůtě jste měli možnost uplatnit své připomínky.

Připomínky k novému územnímu plánu byly následující: rozšířit stavební pozemky v lokalitě u hřiště, Díle nad vinohrady, Díle pod vinohrady, Furhaple. Změnit průmyslovou zonu u bývalé sýpky na stavební pozemky, území kolem obce rozčlenit výsadbou stromů a remízků, obecní hájek rozšířit podél hráze k přečerpávačce, vybudovat mokřadla popř. rybník v lokalitě Úlehle a Za rybníkem.

Schválení zadání UP bude projednáno na příštím zasedání zastupitelstva v září t. r.

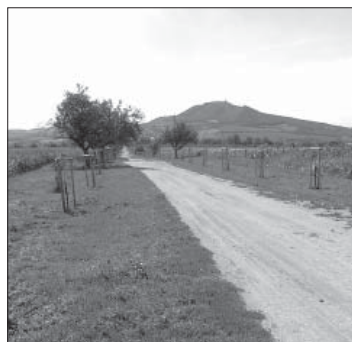
D E N Z E M Ě

17. května 2011 proběhla na prostranství za myslivnou akce „Zasad si svůj strom“. Tuto akci většina z nás přijala s velkým nadšením. Bylo velké překvapení, kolik z nás chtělo mít „svůj“ strom. Nyní „náš“ strom tiše volá po ošetření. Chybí mu voda, odplevelení i vlídné slovo. Najdeme ještě místočko, kam jsme si „svůj“ strom zasadili? Vždyť společně se nám podařilo vytvořit kus přírody, která tu zůstane pro naše děti i vnoučata. Udělejme si častěji procházku a potěšme „svůj“ strom ošetřením, odmění se nám za to svou krásou.

Godanyová Marcela

S T R O M Y

V letošním roce naši oblast postihlo velké sucho. Pracovníci obce vynaložili značné úsilí na záchranu stromů, které jsme v loňském a letošním roce zasadili. Zalévalo se od rána do večera. Toto úsilí se nám vyplatilo a věříme, že za pár let budeme mít v okolí obce spoustu krásných stromů.

R E K O N S T R U K C E V O V U L . N A P U S T Ý C H

V měsíci červnu bylo zrekonstruováno veřejné osvětlení na ulici Na Pustých. Kompletní dodávku a montáž VO provedla firma Karel Šabata Velké Němčice za cenu 132.267,- Kč. Kompletní dodávka obsahovala veškeré výkopové a zemní práce, dodávku a montáž 3ks stožárů, výška 6m (žár. zinek + černý lak) včetně parkových svítidel, montáž kabelového vedení napojeného na stávající vedení VO, výchozí revizi, zakreslení trasy kabelového vedení .

U L I Č K A U Š K O L N Í C H B Y T O V E K

V měsíci červenci bylo zbudováno nové osvětlení v uličce vedle školních bytovek. Tuto akci provedla firma Karel Šabata Velké Němčice za cenu 24 000,- Kč. Byly použity 4 vyřazené ocelové stožáry, které jsme zrekonstruovali. Cena obsahovala zemní práce, montáž veřejného osvětlení, materiál a režijní náklady.

OPRAVA ŽLABŮ V BÝVALÉ MŠ

V měsíci červnu byla provedena výměna žlabů na bývalé MŠ. Práci provedla firma Klempířství Novotňák, Boleradice za cenu 3 366,-Kč

OPRAVA MÍSTNÍCH KOMUNIKACÍ

V měsíci červenci provedla firma Stavba a údržba silnic Břeclav opravu místních komunikací za cenu 326 606,- Kč. Jednalo se o opravy na ul. Dlouhá, křižovatka k bývalému družstvu, výtlučky u myslivny, ul. Podzahrady, ul. Pekařská, vjezd do bývalého družstva, cesta kolem sběrného dvora, ul. Novomlýnská, ul. Přívozní.

Na základě dalších žádostí o opravu vozovek byly provedeny ještě opravy na ul. Výhon, ul. Kopeček, ul. Přívozní, cesta na Zaječí, nájezd u hřbitova a nájezd u kinorestaurantu za cenu 75 956,- Kč.

OPRAVA STUDNÍ

V měsíci červnu byly zprovozněny obecní studny na ulicích Vinohradní, Dlouhá, Hlavní, Kopeček, Novomlýnská, Pekařská a v trati Roslinky. Zprovozněné studny slouží k odběru užitkové vody, jsou natřeny modrou barvou a opatřeny cedulkou „UŽITKOVÁ VODA“.

REKONSTRUKCE KNIHOVNY

Na základě metodické návštěvy pracovníka Městské knihovny Břeclav bylo zjištěno, že stávající PC v místní knihovně je nevyhovující. Byla zakoupena nová počítačová sestava včetně monitoru, klávesnice, SW a antivirového programu za cenu 18 492,-Kč.

Firma Pacák Boleradice provedla rekonstrukci dešťové kanalizace za knihovnou a ve dvoře bývalých školních dílen včetně položení nového chodníku k místní knihovně za cenu 74 760,- Kč. Dále byly do knihovny zakoupeny 4 židličky, stůl včetně sestavy s mráčkem, sestavy s motýlkem a závěsné dekorace za cenu 7 635,-Kč.

DĚTSKÉ HŘIŠTĚ

Výběrové řízení na zbudování dětského hřiště vedle hřiště fotbalového vyhrála firma KARIM Europe, s r.o. Hulín, cena díla 302.527,- Kč. Na tuto akci jsme získali sponzorský dar ve výši 150.000,- Kč.

SEKAČKA

Byla zakoupena travní sekačka SCAG STC52V za cenu 398 632,- Kč. Na tuto sekačku nám přispěla firma L-Contact Šak 1, Brno částkou 150.000,-Kč. Travní sekačku dodala firma Garden studio Brno.

REKONSTRUKCE AUTOBUSOVÉ ZASTÁVKY

V měsíci červenci byla provedena celková rekonstrukce autobusové zastávky na ul. Nádražní. Zbourání zdi včetně vymalování provedli zaměstnanci obce, zhotovení nové střechy včetně pokrývačských prací provedl pan Plot, Šakvice za cenu 56.050,-Kč. Cena za dílo obsahovala tesařské práce včetně dopravy, demontáž a montáž materiálu, nátěr a ochrannou folii, pokrývačské práce, krytinu Rova, klempířské práce, podbití stropu palubkami včetně nátěru. Na nově zrekonstruovanou zastávku byly zakoupeny 2 nové lavičky a květinová výzdoba.

POSEZENÍ PRO TURISTY

Na výjezdu z obce směrem na Starovičky firma JV stolařství Šakvice zhotovila informační tabuli včetně posezení pro turisty v ceně 15 300,-.

D. Dirgasová, starostka

ŠKOLNÍ OKÉNKO

Jak jsem začal chodit do školy

Je to už delší doba, kdy jsem požádala p.J.Svobodu (nar.1929), aby do Š. Z. napsal článek o tom, jak začal ON chodit do 1.TŘÍDY. (Hlavně některé zajímavosti pro srovnání s nynějšími studijními podmínkami žáků). Ochoťně tehdy sepsal OSUM stránek formátu A4 - HUSTÝ, PODROBNÝ RUKOPIS. Po dlouhém čtení opravdu podrobných záznamů včetně DATOVÝCH jsem zůstala tkzv. "Štajf „, neboť p.Svoboda VYPsal celou svoji škol. docházku. Fakta a data jsou velice zajímavá, ale zde uvádím pouze spojitosti s jeho 1.třídou. A protože začal n. šk. rok, tak si trochu o tehdejší škole přečtěte.

Ročník 1929 začal chodit (jako první ročník) - již do nové, opravené a přistavěné školy 1935/36 - tehdy OBECNÉ ŠKOLY.

Učitelé a p. farář, kteří v tomto roce vyučovali: Jan Kolář - řídicí učitel, V. Pěňčík - učitel, F. Borková, V. Bystřický, A. Tietrová, A. Malý, J. Veverková, M. Jedličková, M. Buchtová, J. Malá - učitel. ručních prací. Rudolf Sedláček - farář.

Jako vyučovací pomůcka jsme měli dřevěné pouzdro (futrálek) a v něm obyčejnou tužku, psací pero s násadkou pro

špičku. SLABIKÁŘ, ČÍTANKU, POČETNICI a KATECHISMUS. V tehdejší době ještě nebyly ani ve škole, ani v soukromých domech splachovací záchody, ani koupelny, ale tkzv. SUCHÉ ZÁCHODY. Vytápění - jen na tuhá paliva (dřevo, uhlí). Každá třída se vytápěla velkými kovovými kamny (topivo nachystal školník). Do tělocvičny se teplý vzduch vhněl pomocí elektr.ventilátorů. Tělocvična byla vybavena postupně: žíněnkami, přeskakovacími koňmi, bradly, míči, kladinou, boxerskými rukavicemi a šatnou. Šatny na chodbách byly drátěné, ohrazené zvlášť pro každou třídu (používaly se nejvíce v zimě). Ke krádežím nedocházelo. Kabinet byl umístěn zprvu vedle tělocvičny a byly v něm různé pomůcky, např. vycpaní ptáci, zvěř, chemické pomůcky apod.

Ředitelna byla umístěna v přízemí (naproti kostela) vedle sousedního domu č. 42 a zároveň sloužila jako sborovna pro učitele. Učebna - třída pro dívčí domácí výchovu byla v přízemí, vyučovalo se: základní vaření, šití, vyšívání apod.

Voda - studna ve škole. Vodovod v té době ve škole nebyl, voda nebyla vhodná k pití, jen na úklid. V každé tř. bylo přenosné umyvadlo se džberem vody na ruce a na mytí tabule.

Tak tohle je jen malý výňatek z toho, co p. J. Svoboda napsal o ŠKOLE!

(Buch.)

SOUTĚŽ „BYSTROUŠ“ V ZŠ A MŠ ŠAKVICE

Se svolením p.ředitelky Mgr.A.Rohrerové a za „asistence“ třídních učitelů jsem v dopol. hodinách 24.5., 25.5. a 14.6.2012 uskutečnila s dětmi (ve všech třídách, mimo 5. tř. a v mladš. odděl. MŠ- u Berušek) ---VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽ---, kdy jsem jim položila 20 - 25 OTÁZEK z různých oborů - tkzv. „všechno- chut“. Jejich úkolem bylo co NEJRYCHLEJI a SPRÁVNĚ odpovědět! Otázky byly kladeny tak, aby ODPOVĚĎ zněla jasně, pouze JEDNÍM SLOVEM. (V tomto případě museli vykřikovat a porušit - "hlásit se"! Kdo byl nejrychlejší, dostal na lavici „žetoněk“ (vršek od PET lahve), nu a kdo jich nasbíral nejvíce - ZVÍTĚZIL a STAL se „BYSTROUŠEM“ celé třídy. Dostal MEDAILČKU, MAGAZÍNEK z COOP a všichni jsme mu zatleskali. POCHOPITELNĚ otázky byly vytvořeny a kladeny s OHLEDEM na VĚK a třídu!

Ale stejně při takových soutěžích je vždy PŘEKVAPENÍM, jak si třeba prvňáček dokáže poradit s otázkou, která byla určena třeba pro čtvrtáka. Ve 2.tř. jsem ještě na úvod přidala minisoutěž - „KRÁL MATEMATIKY“, kdy žáci co nejrychleji a správně vykřikovali VÝSLEDKY cca 20-ti příkladů (sčít., odeč., nás.,

dělení). Sama p. ředitelka byla překvapena, jak někteří žáci, kteří někdy pracují pasivně a pomalu - jsou AKTIVNÍ!

Myslím si, že ve škole byla pozitivní atmosféra, dětem se soutěž líbila a chtěly, aby si ji mohly zase někdy zopakovat. Pochopitelně s jinými vědomostními otázkami.

TAKŽE ---- „BYSTROUŠEM“ v jednotlivých třídách se STALI:

1. tř. - Matyáš Charoušek,
  2. tř. - Vanesa Chadrabová,
  3. tř. - Šimon Charoušek,
  4. tř. - Natálie Ritterová
- V MŠ u „Motýlků“ - Alenka Svobodová

A ještě pro zajímavost ukázka některých OTÁZEK: Co je opakem hlouposti? Co je opakem pilnosti? Jak se jmenuje syn Spejbla? Jaké číslo, pokud ho napíšete obráceně, má jiný matematický význam? Kolik čísel má hodinový ciferník? Kolik nohou má pavouk? Kolik písmen má slovo Brno? Co měl zavazovat princ v pohádce "Pyšná princezna"? Řekni jeden geometr. tvar! Co se objeví na obloze, když je bouřka? Je pomeranč modrý? Jak se jmenuje nejmenší prst ruky? Kolik je v Šakvicích autobus.zastávek? Co je to COOP? Co je paragon? Kolik rohů mají dveře? Jak se jmenoval Maxipes? Co má na povrchu cibule? Jak se jmenuje kulaté těleso představující naši zemi? Co je chameleon? Kolik hlásek má slovo ZPRAVO-DAJ?

-Buch-

POHÁDKA Jak přišla liška k barvám na svém kožíšku

Kdysi dávno běhaly po lesích a pasekách lišky s dočista zrzavými kožíšky. Od špičky nosu přes tlapky až po poslední chloupek na ocásku byly rezavé jako podzimní listí. Jedna z nich byla obzvláště krásná a elegantní, ale taky mimořádně namyšlená. Bodejť by taky ne, když od rána do večera slyšela od všech ostatních zvířat jenom: „Och, jak krásná je tohle lištička. Kožíšek má jako vymalovaný, až z něho oči přecházejí.“ Všichni lišáci se za ní ohlíželi a nezmohli se než na okouzlené: „Ach!“ nebo „Och!“ Jenomže na lichotky si člověk a stejně tak i liška zvykne velice rychle a za čas jí to už bylo málo. Říkala si: „Ach ouvej, jaký to mám fádni a nudný jednobarevný kožíšek. Každá kuna, lasička, dokonce i jezevec, je na tom líp než já. To protože se jim barvy na kožíšku střídají. A co já, ubohá? Od jara do jara chodím stále jenom v tomhle nemoderním červeném.“

Nespokojenost v ní hlodala stále hloub a hlouběji, chodila zadumaná po lese, loukách a močálech.

Jednou v zamyšlení přišla až k osamělému domku u rybníka. Byla už na doslech, když si uvědomila, že divokým zvířatům není radno chodit tak blízko k lidským obydlím. Před domkem stál hospodář a obhlížel ušmourané stěny stavení: „Tak tak, chaloupko. Je třeba tě pěkně nabílit. Nic není krásnějšího, než když bílé zdi chaloupky září ve slunečním světle až hluboko do lesa. Budeš zase bílá jako padlý sníh, to ti slibuju.“

Liška se zasnila – mít tak kožíšek jako padlý sníh. To by byla krása! A hned žene k hospodáři.

„Hospodáři, hospodářičku, nelekej se mě a vyslechni mou prosbu. Ráda ti pomůžu nabílit domek, jenom mi nech trochu bílé barvy, abych si mohla trochu vylepšit kožíšek.“ Otírala se hospodáři o nohy a zkoušela na něj dělat psí oči. No, moc jí to nešlo. Z liščích očí divokost přímo srší a neschovala by se ani za deset brýlí. Pán domu se podivil takovému chování, ale lišce příliš nevěřil.

„Ještě mi tu vyvedeš nějakou neplechu, ty zrzko jedna zrzavá. Však znám ty vaše liščí kousky,“ mrmlal si pod fousy, ale dost hlasitě, aby to liška slyšela. To by taky bylo, aby liška něco přeslechla.

„Podívej se na můj ocásek. Sáhni si, jakou mám na něm jemnou srst. Lepší štětec bys marně hledal. A mrštnějšího pomocníka taky!“

Liška sebou mrskla šup sem, šup tam, vymetla hospodáři pavučinu v rámu dveří a utřela šmouhu na okenní tabul-

ce. A během vteřinky už před ním seděla se založenými tlapkami. „Tak co ty na to?“

Hospodář pokýval uznale hlavou a dal lišce do tlapek kbelík s vápnem. „Můžeš začít třeba hned.“

Ale copak umí liška vymalovat domek? Čmárala ocasem hned tady, hned tam. Nehleděla na šmouhy, někde vymalovala na zeď proužky, jinde puntíky. To asi jak si vymýšlela budoucí vzor na svůj kožíšek. Hlavně však pokukovala po bílé špičce svého ocásku a libovala si, jak je krásná a bělostná.

To už se ale hospodář probral z překvapení a vzteky se nemohl udržet. Vzal pohrabáč a hrrr na lišku. Ta, když ho zahlédla, na nic nečekala a vzala hned nohy na ramena. Metelila si to k lesu. Tam že se nejlíp schová. Ale zradila jí právě bílá špička ocásku, protože ta byla i mezi stromy krásně vidět a nazlobený chlapík se nedal v pronásledování odradit.

„Co teď?“ pomyslela si liška. „Takhle dostanu pěkných pár přes záda,“ strachovala se. Ale pak ji přesto blesklo v hlavě a zamířila k bažinám v rašeliništi. Tam už na ní člověk jistojistě nepůjde.

Už nějakou dobu se brouzdala po kotníky v černé rašelině, když nad ní hospodář konečně mávnul rukou a rázoval zpět ke své chalupě, aby napravil, co liška spískala. Unavená, ale šťastná liška byla taky ráda, že se může vrátit domů bez bolavých zad po výprasku.

Doma ji ale čekalo velké překvapení. Všichni po lišce pokukovali, jako obvykle, ale místo obdivného „ach“ či „och“ se ozývalo chichotání i smích. To bílý konec ocásku a černé ponožky z rašeliny všechny tolik rozesmály. Lišce netrvalo dlouho a přišla na to, proč je terčem posměchu. Konečně je opravdu jiná než ostatní. Má teď elegantní černé nohavičky a bílá špička ocásku září v lese široko daleko.

Zvedla hlavu a nosila se tak hrdě, že smích brzy ustal. Když se rozneslo, jak Liška ke svému novému vzhledu přišla, začaly se ostatní marnivky po ní opičít. V okolí se objevila spousta nově vymalovaných chalup a taky lišek s bílým koncem ocásku. A černé nohavičky už byly jen otázkou času.

Přesto si naši lišky liščí národ náramně považoval a nepřestal obdivovat její krásu, dokud její kožíšek stářím neprořídil a neprošedivěl.

Soňa Francová

PŘÁTELÉ / ze vzpomínek pana Josefa Votavy

Nikdo ho nesadil, vyrostl sám na levém břehu Dyje ve štěpničích. Od vody co bys doskočil, obklopen a chráněn hustým porostem planých trnek, živěn úrodnou půdou jarních náplav, které Dyje pravidelně v tomto koutu našeho kraje obnovovala a humusem štedře zásobovala. Ušetřen od srčního vytloukání a od okusu divokých králíků, kterých tu v okolí žilo velké množství, velmi rychle se dostával z tohoto houští ven za sluníčkem vstříc překrásné obloze. Byl statný, s rovným kmínkem, s hladkou kůrou jako panna, zaujal si zde své životní místo jeho Topol.

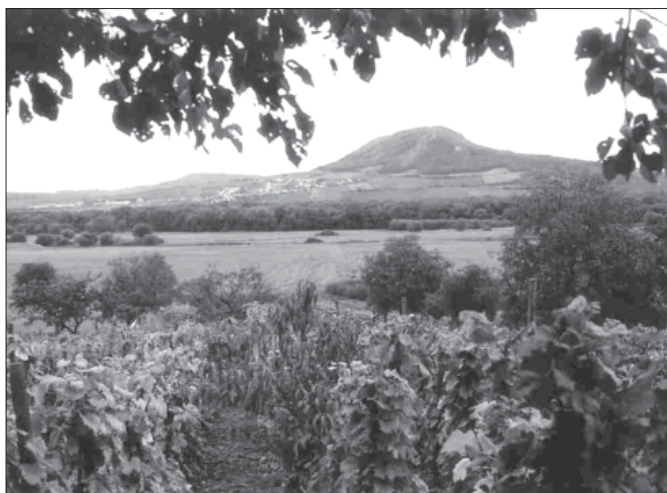
Rostli spolu. On vyváznu z plének a dětského oblečku, když mu byl topol představen. Ne, vlastně On ho tady takového objevil. Bylo to v době, kdy již topol nad trním svou korunku pozvednul a uzel tok a koleno řeky, u které mu osudem bylo vykázano jeho výsostné místo. Napravo proti proudu řeky, kde se její tok jevil přímo pohádkovým jevem a zvláště v noci při svitu měsíce byl na ni překrásný pohled. Zde od nepaměti vydry jako lesní víly prováděly své reje. Nalevo po proudu, v překrásných meandrech s převisy jívových keřů, pokračoval loudavým tokem prou Dyje s hlubokými tůněmi s čistou průhlednou vodou ke Staré Dyji a dále k pilotům a k nejostřejšímu kolenu Fenedynu. Byl to poloostrov, porostlý krásným porostem jilmovým. A tu byl pravý ráj chráněn božským klidem, ráj krasavců - naší Dyje, ráj mohutných sumců.

Tady, na břehu milované Dyje, povstalo jejich velké přátelství. Přátelství Jeho a Topolu. Mnoho vody oteklo v Dyji, mnoho záplav a velkých povodní, mnoho praskání a zlé tříštění ledů po krutých zimách se zátarasy ker, odplouvajících po řece oba prožili, viděli a spolu se radovali, že topolu nebylo po těchto pohromách ublíženo.

Dávno již topol nabyl výšky, že předrostl lesní porost na protějším břehu řeky a shlížel se po kraji a svou korunou mával na pozdrav blízké Pálavě.

Dávno pryč jsou léta, kdy s kamarády se u Topolu opékaly brambory při podzimním pasení kravek na protějším lukách, pryč jsou hry na vojáky. I ty plané trnky ustoupily a ty divoké králíky poničila zlá nemoc, kterou zavinili lidé. Z topolu se stal krásný mohutný strom a z chlapce zase muž, milovník přírody, myslivec - lesák.

Spolu prožívali chvíle krásna, klidu, pohody i chvíle zastíněné smutkem a bolestí. On zde poznal svou velkou životní lásku, svoji hodnou a věrnou ženu. A tehdy Topol šuměl každým listem velkou píseň o štěstí, o lásce.

Jako voda v Dyji, léta a život neúprosně běžel dál. Oba dva prožívali doby, které přinášely velké změny a takto přetvářely tvář našeho kraje pod Pálavou.

Zlá válka zachvátila celý svět. Nebylo lidí ani prostředků na opravy chátrající přírody. Ochranné hráze na Dyji nikdo neopravoval a tak přivlasy jarních vod stále více a více způsobovaly nežádoucí záplavy. Velká část luk byla přeměněna na rybníky. Tuto změnu jeho Topol shodou vzdálenosti od vodní plochy přežil. Stál a přihlížel na tuto změnu krajiny, kterou obohatila bohatá fauna vodního ptactva. Jaké to byly bohaté hony a překrásné čekané. Co tu bylo divokých kachen a divokých husí, kterých na nových rybnících hnízily stoky. A Topol byl dobrým úkrytem i svědkem zdárných lovů. Velký rozmach nastal v hnízdění u drobného vodního ptactva. Nádherný pohled byl od Topolu na hladinu Dyje, kde v meandrech řeky, zavěšeny na větvích, houpala se hnízdečka moudiváček a co těch překrásných rákosníků zahnízdilo v rákosí, které lemovalo okraj rybníků. Překrásná příroda přilákala rovněž krasavce z říše vodních ptačích dravců. Jen rybáři, kterým se říkalo rybáři, doplatili na svou populaci. Racci je vytlačili. Nelze opomenout bílé krasavice, které se též usadily, na labutě. Volavky a čápi zahnízdili v okolních lesích.

Na druhém břehu Dyje, kde louky s hlubokými tůněmi střídal překrásný lužní les s obrovitými duby, topoly a ty jilmy - lepší krasavce jsi nenašel v širém okolním lesním světě. Vedle nich spanilé jasanové porosty, v blízkosti vody zase olšové a vrbové porosty. Tato paleta lesních velikánů lemovala v různých vzdálenostech břehy Dyje. Jarní záplavy plné živin a humusu byly podnětem k tak zdárnému a bohatému přírůstku lesa.

Velkým a svátečním požítkem pro oči i pro uši bylo posezení pod Topolem. V klidu zírat, naslouchat a vnímat tuto neskonale krásu kolem. To snad samo Nebe obdarovalo náš lid tímto koutem země pod Pálavou. Tuto nádhernou podívanou doprovázela pestrá melodie zvuků, která vycházela z hrdélek obyvatel tohoto přírodního ráje a zněla od jara do pozdního podzimu. Skřehot žab, doprovázen křikem racků, káchání kachen a kejhání husí střídala hlučná smččí říje a jelení říje, doprovázena mohutným a vznešeným troubením, se vždy nesla až do pozdních večerních hodin. I v noci, kdy již vesnice spala, sovy se ozývaly svým houkáním, i lišku bylo možné zaslechnout. Ve vodách Dyje mohutní sumci při lovu rozpláclí hladinu řeky, na dálku je bylo slyšet.

Zemský ráj to byl, tak se to dalo říci o tomto Bohem i lidmi milovaném kraji.

Nedělní ráno, ještě za tmy tiše, aby neprobudil spící rodinu, vstal. Vedle na lůžku zdravým spánkem odpočívala jeho žena. opatrně se nad ní sklonil a políbil ji do vlasů, pak se rychle obléknul, vzal pušku a hůl a opustil dům. Vesnice vyspávala nedělní ráno, všude klid. Jen ze vzdáleného kravína ranní ticho narušilo bučení krav, dožadujících se krmení, jinak ani psi zaštěkáni toto ticho nenarušilo.

Vydal se po široké vyštěrkované přívozní cestě, končící u nové hráze budované přehrady. Nikterak nespíchal, ranní ticho působilo příjemně na rozespalý organismus a vlastně se ani na tuto cestu netěšil. Když dospěl k nové, ale nedokončené hrázi, začalo svítat. Vystoupil na hráze, oddechnul si a jeho pohled spočinul na probouzející se krajině - doslova „měsíční krajině“ - tak se mu jevila. Lesy na druhém břehu Dyje zmizely, jen pařezy a neuklizené klestí skýtal žalující pohled. Pustil se po hrázi po proudu Dyje, která celá obnažená krčila se mezi břehy, jako by se bála o svůj osud. Hluboké ticho přerušil v dále rachot Tatry, která v místech, kde byl nádherný jasanový porost - říkalo se tomuto oddělení Knížecí les - odvážela neznámo kam nádhernou a bohatou humusovou hlínu, která dosahovala až sedmimetrové hloubky, jinak všude byl božský klid.

U obecního šutráku sestoupil z hráze a zašel do lomu. Vykácený vrbový porost ležel nepoklizený uvnitř. Naposled se rozloučil se stěnami štěrkoviště, kde ještě na několika místech bylo znát obrysy lidského obydlí pravěkých obyvatel tohoto území. Opatrně bez hluku prošel celý šutrák a vystoupil tam, kam ho vedla dnešní cesta. Stál němě pár metrů před jeho Topolem. Tento již zůstal nakloněný nad řekou stát sám. Jen v místech u Staré Dyje - v Šajkrůdě - zůstal ještě stát starý, mohutný dub „křemeňák“, který každým rokem vyvedl dvě hnízda nádherných hřivnáčů. Jinak vůkol holina, holina... Proč tito dva velikáni zůstali až na konec bylo divné, asi čekali na odborníky, kteří je zlikvidují.

Pomalou, s velkým ostychem a s bolestí v srdci, přistoupil až k Němu, k jeho Topolu. Odložil hůl, pušku, sundal čepici z hlavy, šátkem osušil mokré čelo a rukama objal svého přítele a beze slov se s ním a s jeho okolím rozloučil. Ani nepozoroval, že tomuto loučení na druhém břehu přihlíží srna se dvěma srnčaty, která pooděšla několik metrů níže a se srnčaty přeplula přeplula řeku na druhou stranu, snad hledala pro sebe a pro své potomky záchranu. Nasadil si čepici, vzal pušku a hůl, pak jeho ústa tiše zašeptala „za všechno to krásné velký dík, Kamaráde“. A pustil se dál. Došel až tam, kde stávaly Karáskovy osičky. Po levé straně vypuštěný Šakvický rybník, pýcha našeho státního rybářství, konec krásných kaprů, konec krásných honů, konec vodního ptactva. pomalu se došoural až k rybárni, kte-

rá vandalsky zničená ještě stála. Bože, Bože, co se to stalo, lidé, co jste to učinili! Vykácené Javorky, stoletá hruška Jakubka s kmenem bezmála pět metrů vysokým, s korunou jako dub, která každý rok byla plná nádherného ovoce, je pryč, pod ní studánka s křišťálovou vodou rovněž. Holina, stráně Kopců vždy plné zvěře, zimní útočiště lišek a jezevců. A dál jeho pohled utkvěl tam, kde stával posvátný symbol Šakvic - „Tůfarka“, strmá stráň nad Dyjí, ze které byl nádherný pohled na celé území kolem Dyje. Tůfarka, která byla svědkem přechodu obchodních karavan, jež ve starověku přecházely brodem v Dyji těsně pod ní. Kolik pokolení venkovských kluků odchovála při jejich hrách, kolik vyznání lásky slyšela od milenců, kteří k ní chodili na nedělní procházka - to, aby byla shrnuta do vody, to si rozhodně nezasloužila.

Unaven a zklamán usednul na nejvyšším bodě Kopců, shlížel dolů a hlavou se mu honily vzpomínky na všechnu tu zničenou krásu tohoto přírodního bohatství. Kdo tu zkázu zavínil, kdo dal souhlas k tomuto dílu? Našich lidí se nikdo neptal. Jenom lidem, kterým za těch pár desítek let, co zde žili, kteří se tu nenarodili, k srdci nepřirostl. Do tohoto kraje se jen nastěhovali. V duchu se mu vymanila prorocká slova vzdáleného příbuzného, který musel naše jihomoravské pohraničí opustit, kdy mu tenkrát řekl: „Chlapče, tito lidé našemu kraji přinesou jen neštěstí a zkázu.“ Tyto myšlenky odehnal a smutný vracel se domů.

Obloha se náhle zatáhla, Pálava se zahalila do mraků a kapky vody velké jako slzy padaly na celý kraj. Byl to pláč Pala a Avy. Jejich duch se vždy vznášel nad tímto kraje. Oba byli jeho štěstím.

Netrvalo dlouho, když mu jeho Topol přivezli na sklad. Ležel na Tatře, dva překrásné kusy, rovné, krásné, husté stejnoměrné letokruhy svědčily o výborné jakosti dřeva. Opatrně, aby nebyl poškozen, dal ho uložit stranou provozu. Za několik dní přijeli pozvaní zástupci továrny na hudební nástroje. Topol jim byl nabídnut a tito ho koupili na výrobu bicích kladívek do klávesových hudebních nástrojů. Velmi opatrně byl ještě s několika dalšími kusy naložen do vagonu.

Dělníci, kteří jej nakládali, dávno odjeli do svých domovů. On čekal na vlak, který jeho Topol odvážel do továrny. Sbohem, příteli, a bij na srunu lidských srdcí o velké lásce a neskonale krásné rodného kraje!

Zavřel bránu skladu a tím též kus svého života...

Pozdě se vracel domů, pohlazení po rukou a pár slov útěchy od ženy ukončilo toto loučení.

Josef Votava, č.p. 53
v Šakvicích r. 2000.

NOSKOVA KRONIKA

Husitství

Beneš z Kravař držel panství Krumlovské asi od r. 1415, při tom také Čičovice...

Za jeho doby přešly hrozné bouře válečné Čechy a Moravu. Upálení místra Jana Husa v Kostnici 6. července 1415 vyvolalo veliké, všeobecné a dlouhotrvající pohnutí v obyvatelstvu obou zemí. Nastal krutý boj za nejsvětější práva lidská.

Rozstoupení se obyvatelstva na strany katolickou a husitskou, na císařskou a demokratickou, zhubilo v nastalém nemilosrdném boji nejen Čechy, ale též i Moravu a sousední země tak strašně, že na dlouhá léta pochován jich blahobyt, pokrok a vzdělání. Strana husitská – česká, stála v boji tom osamělá, kdežto strana katolická těšila se přízně a podpory všech zemí sousedních, hlavně německých a maďarských, mnoho panovníků, křižákův a celého Říma. K boji tomu můžeme jen dokud bráti zřetel, na jak dalece dotýkal se Moravy, zvláště našeho okolí v jihovýchodním cípu té země.

Na podzim r. 1421 vpadl král Sigmund, po smrti krále Václava (15/8 1419) nástupce na trůn český, s velikým vojskem přes Brumov do Moravy a dal statky husitských pánů v jižní Moravě, hlavně statky pánů z Kravař, ohněm i mečem hubiti. Již tehdy snad zakusily Čičovice krutosti nepřátelů dost.

Nejkrutější boj však rozvinul se r. 1426. Husité přitáhli proti králi Sigmundovi spolčenému s rakouským vévodou Albrechtem, s velikou brannou silou na Moravu, opanovali Ivančice, Vlasatice, Pohořelice, pozdrželi se jen krátce „u Přibic nad tábořem“, odkud pak vytrhli dále na východ, vzali město Podivín velmi krvavým outokem a Břeclavu zradou ve svou moc, spálili Valtice a Mikulov. Husity osazenou Břeclavu brzo na to ohrožoval vévoda Albrecht velikou mocí, tak že Čechové po druhé toho roku vyvázli pod Prokopem Holým k Břeclavě, porazili dne 19/11 t. r. vojsko Albrechtovo a zásobili město větší silou brannou i spíží, načež podrobili sobě celé okolí na 6 míl daleko. (Palacký)

Zajisté utrpěly tenkrát všechny osady kolem Pohořelice, Hustopeč, Podivína a Břeclavy od obou válčících stran nevyslovitelně; Čičovice zvláště vzaly v bojích těch za své. Obyvatelstvo jihovýchodní Moravy, kde rakouské vojsko Albrechtovo samo v některém tažení pohubilo do 500 míst, na mnohých místech zahubeno, jinde rozehnáno. Tak asi lid v Čičovicích buď s osadou zničen aneb poutikal, obydlí jeho spálené, pole pak neobděláváno zpusťlo, jak hojně vesnic toho kraje.

Jak dlouho ves naše v rumech ležela a pustla, o tom nedostalo se nám zpráv žádných, ani kdo ji opět z rozvalin vyzdvihnul. Když opět s jménem jejím se setkáme, má na sobě již podobu jinou. Na místě vesnice české užíme již osadu německou.

V průběhu válečných časů byl i pán Krumlovský (r. 1430) bez dědiců toho světa sešel.

-fra-

Z HISTORIE PÁLAVY

Obec Šakvice je vyhledávaným místem pro turisty díky své poloze, vytvořeným cyklostezkám i pěším túrám v klidném prostředí krásné přírody se spoustou dnes již chráněných rostlinných druhů, stejně tak možnosti koupání, které poskytuje hned několik kempů lemujících Novomlýnské nádrže. Ale také díky obdivuhodným přírodním scénériím a úkazům jakým je hlavně Pálava. Příroda v okolí Šakvic s překrásným výhledem na Pálavu a její zříceniny je také lákavou inspirací pro mnohé malíře, ale víme vůbec něco například o Sirotcích hrádku?

Hrad založil rytíř Siegfried Orfanus Waise na počátku 14. století. Waisové (v překladu Siroťci), jejichž rodové jméno stojí i v názvu hradu, byli větví švábského rodu Wehingenů, která sídlila na tvrzi v nedalekém Nejdku. Smrtí Siegfrieda roku 1305 rod Waisů vymřel a hrad se tudíž stal královským majetkem a spolu s nedalekými Děvičkami, patřil ke královským pohraničním pevnostem.

Tenkrát prý měl rakouský vévoda Fridrich spory s králem Václavem I. a tak, když si kasteláni obou pohraničních hradů společně vyjeli na lov, Fridrich je zajal a mučením se je snažil přinutit, aby rozkázali posádce vydat hrady do jeho rukou. Stateční rytíři však odolávali, i když Fridrich jednomu z nich oko vyloupl a druhého dal za krutého mrazu k železné radlici připoutat. Ani pod hrozbou smrti nezradili. Obměkčil se tedy Fridrich a oba kastelány propustil. Král Václav I. se jim za jejich věrnost bohatě odměnil.

V neklidné době po zavraždění Václava III. v Olomouci (1306) jej získali Lichtenštejnové, kdy byl hrad připojen k jejich mikulovskému panství. V držení Lichtenštejnů zůstal Siroťčí hrad až do roku 1575, kdy přešel do vlastnictví Ditrichštejnů. To již byl ale zřejmě opuštěn - mikulovský urbář z roku 1560 jej nevzpomíná a roku 1590 se výslovně uvádí jako pustý.

Na jižním útesu stávala hlavní bloková palácová stavba téměř trojúhelníkového půdorysu. Palác se směrem k západu zužoval a byl ukončen zaoblenou věží. Hradní objekty, které stávaly na severní skále, byly ještě nepřístupnější. Jejich přesnou podobu nelze za současného stavu přesně rekonstruovat, protože z nich zůstaly pouze zbytky základů.

Martina Hofbauerová

SERIÁL

ŠAKVICKÉ KŘÍŽE část III.

SERIÁL

KŘÍŽ NA ULICI NÁDRAŽNÍ

Tento kříž ke cti a chvále Boží postavila zbožná rodina Jana a Alžběty Franco- vých ze Šakvic roku 1897

nápis vpředu:

Pochválen buď Ježíš Kristus
Chce-li kdo za mnou přijíti
zapři sebe sám
vezmi kříž svůj
a následuj mne

Ó Ježíši vzpomínati všem
o své milosti(???)
abychom Tvého příkladu
následovali
a Tvé přikázání zachovávali

**KŘÍŽ POD HRÁZÍ
(směrem na Zaječí)**

litinový, na kamenném podstavci. Kříž na rozcestí cest Černých Zárybnických a Písečných Zárybnických dal postavit na svém pozemku zvaném „na špici u Vinohrádků“ Matěj Hutr z č. 269, když nechal na jejich rodinném hrobě postavit nový kříž. Jehličnan za křížem zasadil občan Štěpán Dlapal z č. 222. Nápis je nečitelný.

**KŘÍŽ U HRÁZE
(pod ul. Přívozní)**

postavený na památku, na pozemku Štefanie Šuralové. Kříž byl dlouhou dobu zdemolovaný, rozlomený na dvě části, jedno rameno bylo uraženo. Obcí opraven.

bývalý nápis vpředu:

Pochválen buď Ježíš Kristus
a pomni, abys den sváteční světil

Věnováno ku cti a chvále Boží
Štěpánka Šuralová L. P. 1941

**KŘÍŽ NA CESTĚ
U VÝHONU
K LUŽOVÝM**

postavený rolníkem Janem Francem č. 56. Kamenný podstavec s litinovým křížem.

nápis:

POCHVÁLEN BUĎ JEŽÍŠ
KRISTUS

Z úcty ke svým rodičům
L. P. 1934

**KŘÍŽ NA
UL. SKLEPNÍ**

Tento kříž je postaven na památku vysvěcení velebného pána Františka France L. P. 1904.

Nechal ho zbudovat rolník Jan Franc, bratr novokněze, před svým sklepem.

Jan Svoboda,
fotografie -fra-

- AFGHÁNISTÁN -

POSTŘEHY, ZÁŽITKY z pracovních cest pana Zdeňka Fialy

Pan Z. Fiala je vystudovaný elektrotechnik a pracuje jako elektro-mechanik chladicích zařízení. Již 3 x pracovně navštívil vzdálený Afghánistán. Ke společnému rozhovoru jsme se sešli na vel. hřišti po treninku malých fotbalistů a ochotně mi odpovídal na různorodé otázky.

1. Neměl jste z této země strach? Přece zde neustále nepravidelně vznikají ozbrojené nepokoje?

Ne, spíš mě přitahovala.

2. Kdy jste do Afghánistánu vyjel poprvé a na jak dlouho?

Poprvé před 3 lety na 1. měsíc a to vládním speciálem - zajímavost - ve vlád. speciálu je všude koberec, pasažer musí být zutý.

3. Přes které státy jste letěl a jak dlouho cesta trvala?

U vládního speciálu je let přímý, bez mezipřistání. Druhé 2 cesty jsem již podnikl osobním letadlem s mezipřistáním v Dubaji. Cesta trvala cca 6 hod.

4. Kde jste byl ubytovaný a jakou práci jste dělal?

Ve zděných domcích, takové buňky a neustále jsme se pohybovali a pracovali s vojenskou ochranou francouzských vojáků. Prováděl jsem servis a údržbu chladicích zařízení v polní nemocnici ČR.

5. Jejich klasické jídlo? Jaké bylo stravování? Jaké oblečení a obutí jste převážně nosil?

Thajské, stravování bylo výborné - svět. kuchyně, každý den byl výběr z 8 druhů jídel. Pevážně monterky, polokecky.

6. Získal jste přátele z řad cizinců?

Ne, bylo nám doporučeno nikoho nekontaktovat.

pan Z. Fiala

letecký pohled na Kábul

vojenská polní nemocnice

7. Umíte cizí řeč? Jak jste se dorozumíval?

Obstojně anglicky, trochu rusky, ale v Afghánistánu není tato řeč doporučena. Mezi našimi pracovníky pochopitelně česky.

8. Jací jsou Afghánci? Jaká je jejich životní úroveň?

Milí, vstřícní, obětaví a poctiví - ztratil jsem mobil - byl mi vrácen. Velice špatná, jejich index je méně než 15, což je jedna z nejmenších! Pro porovnání - nejvyšší index živ. úrovně na světě je nad 95 a více - Evropa, USA. Afghánci mají na týden cca 5 euro.

9. Jak žijí děti?

Velice chudě, ale také hrají třeba fotbal. A když potkáte skupinku dětí a chtěl by jste dát jen jednomu třeba 1 euro - nemůžete, ostatní děti by vás ukamenovaly. Bud' všem, nebo nikomu.

10. Setkal jste se s typickým zvířetem žijícím v této zemi?

S velkými pavouky a agresivními mravenci.

11. Jaké jste měli převážně počasí?

Přes den slunečno, navečer bývaly písečné bouře.

12. Jaká města, oblasti, popř. histor. památky jste navštívil?

Moc oblastí jsme neměli možnost navštívit. Jednak bylo málo času a také jsme se mohli pohybovat pouze s vojenskou ochranou. Navštívil jsem např. městečko Šarana a hl. m. Kábul, kde není postavena žádná důstojná nemocnice. Zboží na tržištích nemají nikdy pevnou cenu - smlouvat se!

13. Co hezkého a zajímavého jste přivezl jako dárek rodině?

Třeba synovi Jakubovi - fotbalový dres afghánského národ. týmu, manželce a dceři různé ručně vyrobené předměty. Taky aladino-ovu lampu.

14. Kolik pracovníků z ČR s Vámi odletělo a co jste pro Afghánce vybudovali?

40 specialistů z celé ČR a podařilo se např.:

a / opravit CT přístroj, který stál našich 20 milionů,

b/ zprovoznit v nemocnici operační sály,

c/ dobudovat zemědělské družstvo, hlavně živočišnou výrobu (skot) a provoz mlékárny.

15. Máte vzpomínková foto, videozáznamy?

Ano, hodně!

16. Budete se ještě někdy pracovně do Afghánistánu vracet?

Věřím tomu.

Pan Fiala na závěr přidal jeden zážitek - ne zrovna radostný.

Poblíž jejich ubytovací základny, kde skupinka dětí hrála fotbal vybuchla bomba. Některé byly zraněné a byly ošetřeny v české polní nemocnici.

Z tohoto je vidět jaké špatné a nebezpečné podmínky k životu, dětským hrám, sportu mají některé děti i v těchto dobách. Proto asi budme rádi, že žijeme v Evropě.

A když jsem rozhovor na vel. hřišti asi po 1 a 1/2 hod. skončila, pan Fiala zjistil, že těch zážitků a zajímavostí pro ŠAKVICKÝ ZPRAVODAJ by měl i více, takže ostatní možná PŘÍŠTĚ?

Děkuji za rozhovor

(Buch.)

HANÝSEK

Ohlédnutí za soutěžemi roku 2012

V letošním roce se mnozí členové Folklorního souboru Hanýsek opět zúčastnili národní pěvecké soutěže „Zpěvák“ a regionálních a národních kol verbířských soutěží.

Zpěvák se letos uskutečnil ve Ždánicích 14. 4. 2012. Z našich 10 dětí, které se soutěže zúčastnily, získal 1. místo Sebastian Herůfek a 2. místo Karolína Polominiová.

Ocenění od cimbálové muziky, která soutěž doprovázela, získali i Štěpán Sigmund a Zdeněk Kos.

Regionální kolo malých verbířů Hanáckého Slovácka proběhlo 27. 5. 2012 v Archlebově. Z mladší skupiny Hanýsku ze zúčastnilo celkem 10 chlapců, kteří získali ocenění za společný verbuňk skupin - vesnic. Na soutěži Hanáckého Slovácka bylo celkem 30 soutěží-cích.

Získali jsme tato umístění:

nejmladší kategorie : 1. místo –Sebastian Herůfek,
2. místo Marek Huňář

prostřední kategorie : 1. místo –Martin Matocha,
2. místo – Vít Vymazal,
3. místo – Mirek Huňář

nejstarší kategorie : 1. místo – Daniel Kraus
2. místo Zdeněk Kos

Do národního kola v Uherském Hradišti tedy postoupilo 7 kluků z Hanýska a v konkurenci těch nejlepších 30 verbířů získali :

1. místo v nejmladší kategorii - Sebastian Herůfek
2. místo v nejstarší kategorii - Daniel Kraus
3. místo - //- -//- - Zdeněk Kos

Regionální kolo dospělých verbířů Hanáckého Slovácka proběhlo 19. 5. 2012 v Němčičkách.

Za Hanýsek a Šakvice soutěžilo 5 kluků a všem patří poděkování a uznání, že to nevzdali a zabojovali.

Do národního kola ve Strážnici postoupil Jirka Dostoupil, Marek Kraus a jako náhradník Zdeněk Kos, který letos soutěžil s malými i s dospělými verbíři, protože už má 15 let, což je věková hranice obou soutěží.

Z výsledků soutěží je evidentní, že členové Hanýsku nedělají v konkurenci mnoha účastníků soutěží ostudu a nejsou ani pouze do počtu.

Zvláště výsledky verbířů jsou excelentní. Do národních kol postupují ze všech národopisných regionů jen ti nejlepší a zvítězit i zde je opravdu obrovský úspěch.

Za skvělou přípravu, která vede k takovýmto výsledkům, je nutno poděkovat Ivaně Holáskové.

Ač žena, vychovává nejlepší verbíře Hanáckého Slovácka.

Děkujeme, Hanýscí.

My, zástupci Zastupitelstva Obce Šakvice, zvoleného vůlí lidu šakvického, udílíme tímto naši krojované chasy

Právo hodové

Právo hodové budíž uděleno takto:

Hodové právo prvního stárky udílujeme

*panu Davidu Osičkovi
a hodové právo první stárky
slečně Janě Kyrkové*

Hodové právo druhého stárky udílujeme

*panu Martinu Smutkovi
a hodové právo druhé stárky
slečně Kláře Habuzové*

*Toto právo hodové Vás zmocňuje požádat
letní krojované hody v Obci Šakvice, které slavíme právě dnes v sobotu 21. července a v neděli 22. července.*

*Hodové právo Vás zmocňuje organizováním hodových zábav a dalších veselíc.
Na druhé straně Vám Právo hodové také ukládá za povinnost udržovat během hodů pořádek, starat se
všestranně o radost a veselí každého hodovníka a dohlížet tyto hodové regule.*

*Podle tradice - kroje našich předků po celou dobu hodového veselí ukgazovat!
Hodové symboly - máju a Hodové právo před ukrajinutím chránit!
Muziku dobře hrát, aby pěkně hrála a nikoho z nás sedět nenechala!
Veselými písněmi do noci hluboké dočnou nátládu udržovat.*

*Ostatní chasy právo hodové ukládá všestrannou výpomoc prvnímu a druhému stárkovskému páru
Právo hodové ukládá, že pozor si musí dát hlavně:*

*Ženské na jazyk, chlapi na stmu,
ženič na manželky a svobodní na dohazovače,
všichni mladi na dvojkou křev,
hospodři na míru a šlezní na sekeru,
stárky na sukňe, stárky na gatě
a každý sám na sebe.*

*V době knání hodů, jak sa na dobré sousedy patř, lásky, úctu a přátelství prokazovat si musíme.
Jenom první stárek má právo hody z vážných důvodů kdykoliv ukončit.
Toto právo hodové je vyhlášeno až do zvolení stárky přístiči.*

Šakvice, 21. července LP 2012

František Kolář
místostarosta obce

Drahomíra Dirgasová
starostka obce

DĚTSKÝ DEN

Myslivecké sdružení Šakvice a Klub maminek letos připravili pro děti krásné zakončení školního roku. Den dětí plný her a zábavných disciplín se jistě všem zúčastněným líbil. Tentokrát se mohli zapojit i dospěláci a pomoci tak dětem získat více losů do tomboly. Maminkám se podařilo pomocí sponzorů sehnat spoustu krásných cen. Od sladkostí, přes reklamní předměty až po hodnotné dárky do hlavní tomboly. Rozdávaly se sladkosti, kofola, zmrzlina, dárečky, byl stín, bazénky s vodou, sprcha na ochlazení, batolecí koutek, koníci, živá kapela, tanec a spousta rozzářených tvářiček. Všem sponzorům a dárcům tímto ještě jednou srdečně děkujeme. Také nesmíme zapomenout poděkovat všem dětem které nám pomáhaly na stanovištích a samy

se tak připravily o část zábavy. Je smutné, že na dni dětí sedí na stanovištích právě děti. Naplánovat takovou akci stojí spoustu úsilí, času a ochoty. A pokud ochotných lidí stále ubývá, ubývá také sil těm co zůstali. Ze vstupného se tak tak zaplatila kapela a poníci a to byla celý den pro děti kofola zdarma a na večeri párek. Děti bylo dost, jen těm dospělým se asi nechtělo v tom horku ven. Nejde o to na akci vydělat, ale pobavit se tak nějak bez ztráty. Byla připravena i zábava na večer s bohatým programem. Bohužel, nikdo nepřišel. Bylo to smutné zakončení jinak perfektního dne, který by se bez pomoci některých členů mysliveckého sdružení neuskutečnil. Jim také patří velký dík.

Klub maminek pokračuje v těchto akcích dál, jen v komornějším podání. Jsme tu pro děti a rodiče ve školním roce každou středu od 15:00 do 18:00 hodin. Plánujeme spoustu zajímavých aktivit např. cvičení jógy pro děti, výtvarný kroužek, dramatický kroužek aj. Vše se přizpůsobuje podle návštěvníků klubu. Osmělte se a přijďte mezi nás.

Za klub maminek Jarmila Hutrová

Léto kulturně žilo

Od vydání minulého zpravodaje proběhlo mnoho mimořádných akcí, které obohatily kulturní a společenský život obce a které nelze nezmínit.

- Základní škola Šakvice letos věnovala první červnovou neděli dětem. Divadelní představení, pasování předškoláků mezi školáky a pěkná tombola rozjasnily mnohé dětské tváře.

- Tentýž den se uskutečnilo svěcení opravené sochy Nejsvětější Trojice. Následovala mše, na které některé děti přijaly své první svaté přijímání.

**SVĚCENÍ NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
SLAVNOST 1. SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ**

Srdečně vás všechny zveme na svěcení opravené sochy Nejsvětější Trojice, po níž bude následovat mše svatá, při níž některé děti přijmou poprvé svaté přijímání.

**KDY: NEDĚLE 3. června 2012
V KOLIK: v 11 hodin
ZAČÁTEK: u sochy Nejsvětější Trojice**

- Další týden, v sobotu 9. června, jste možná také putovali „Z dŕuky do dŕuky“. Historicky poprvé bylo u nás možné navštívit 11 soukromých vinných sklepů, které jejich majitelé velkoryse otevřeli a poskytli tak občerstvení nejen hrdlu, ale i moravskému srdci. K veselé a družné náladě při koštování přispěl zpěvem mužácký sbor z Břeží.

putování z dŕuky do dŕuky
aneb Otevřené sklepy Šakvice 2012

Začátek: 9.6. 2012 od 13:00 u Obecního úřadu

Startovné: 150,- Kč (sahrnuje skleničku, orientační plánec a 20 degustačních listů)

Návštěvníci budou mít možnost zavítat do 11 otevřených sklepů s možností ochutnání vín a domácích pochutin. Koštování zpřijemní zpěvem mužácký sbor z Břeží.

Konec: ve 20:00, dále bude program pokračovat kulturním programem poblíž sklepů

Akce se koná za podpory obce Šakvice

- Velkým zážitkem byl posledního června, přes velmi horké počasí, pro děti Dětský den Klubu maminek pořádaný ve spolupráci s Mysliveckým sdružením. Na mnohé atrakce i hodnotné ceny budou děti ještě dlouho vzpomínat.

- Víkend 20. až 22. července se konaly naše již tradiční krojované hody.

- Ctitelé fotbalu a recese byli 14. července zváni k aktivní či pasivní účasti na „srandokopu“, ve kterém proti sobě soupeřily o vítězství 4 ulice. Pořadí skončilo následovně: první ul. Hlavní, druhí Pekařská, třetí Dlouhá. Na čestném bramborovém místě se umístil tým Výhon. Všem zúčastněným čest a sláva a i nadále dobrou fyzickou kondici! Navečer se na hřišti promítala pohádka pro děti i dospělé.

Lapačov, Dědina, Kopeček ...

Do 10. července 2012 se přihlaďte všichni, kterým se zastavilo po fotbalovém zápalení a kteří by se chtěli zúčastnit srandokopu.

Utěšit se uskuteční 14. července 2012 od 13,00 hodin na fotbalovém hřišti.

Věkové hranice 15 – 150 let. Občerstvení zajištěno.

Přihlášit se můžete u Jirky Navědila tel. 777 884 411
nebo Leona Weissle tel. 606 706 872

- V neděli 19. srpna se u zmrzlinového stánku na hodinu zastavila studentská kočovná divadelní společnost, která herecky ztvárnila příběh „O tom jak Moravané, Čechové a Slezané statečně dějinami proplouvali“.

**KOČOVNÁ DIVADELNÍ SPOLEČNOST UVÁDÍ HRU
O TOM, JAK MORAVANÉ, ČECHOVÉ A SLEZANÉ
STATEČNĚ DĚJINAMI PROPLOUVALI**

S koncem prázdnin nás ještě čeká rytířský turnaj na hřišti.

MALÍ FOTBALISTÉ

- svěřenci trenérů p. Z. Svobody, p. Z. Fialy a p. L. Eliáše.

Tito malí sportovci (prům. věk - 8 a 9 let) se snaží, (pokud nejsou nemocní a dle počasí) pravidelně chodit na nedělní a úterní tréninky na velké hřiště od 10.00 - 11.30 hod.

Jednou by chtěli PLNĚ nahradit starší fotbalisty. Do „PŘÍPRAVKY“ je nyní zapsáno celkem 11 chlapců. Dosud nejlepší tréninkovou DOCHÁZKU mají: Miroslav Winter, David Svoboda, Jakub Fiala, Luboš Eliáš, Matěj Buček a sourozenci Charouškoví (Šimon a Matyáš). Průběh tréninku spočívá hlavně v PRÁCI s MÍČEM.

Ale jsou i tací „sportovci“, kteří na tréninky chodí málo a nepravidelně. Pak nejsou s ostatními sešraní, neumí dobře PRAVIDLA FOTBALU, nebo se „diví“, že nedávají GÓLY! A trenéři se pak musí i rozčilovat.

Ale i tak patří VŠEM (výše jmenovaným trenérům, chlapcům z přípravy, členům TJ Sokol, zaměstnancům OÚ - DÍK!

P. Z. Svoboda mě ještě požádal, abych také poděkovala p. R. Dlapalovi, který se bude snažit pomáhat coby rozhodčí.

(Buch.)

III.třída DOROST ŠAKVICE 2012

	datum	výkop	sraz	den
Bořetice-Šakvice	12.8.	14:15	13:15	NE
Šakvice-Kostice/Týnec/Tvrdonice B	19.8.	14:15	13:15	NE
Vrbice-Šakvice	24.8.	17:00	16:00	PA
Drnholec-Šakvice	2.9.	14:15	13:15	NE
Šakvice-Pouzďřany	9.9.	14:15	13:15	NE
Šakvice-Bořetice	16.9.	13:45	12:45	NE
Kostice/Týnec/Tvrdonice B-Šakvice	23.9.	13:45	12:45	NE
Šakvice-Vrbice	30.9.	13:45	12:45	NE
Šakvice-Drnholec	7.10.	13:15	12:15	NE
Pouzďřany-Šakvice	14.10.	12:45	11:45	NE

MUŽI ŠAKVICE 2012

	datum	začátek	den
Šakvice-H.Bojanovice	19.8.	16:30	NE
Boleradice-Šakvice	26.8.	16:30	NE
Uherčice B-Šakvice	2.9.	14:15	NE
Šakvice-Šitbořice	9.9.	16:30	NE
Zaječí B-Šakvice	15.9.	16:00	SO
Šakvice-Němčičky/Pavlovice C/	23.9.	16:00	NE
Diváky-Šakvice	30.9.	16:00	NE
Šakvice-Starovice	7.10.	15:30	NE
V.Němčice B-Šakvice	13.10.	15:00	SO
Šakvice-Kurdějov	21.10.	15:00	NE

VOLEJBAL

Ráda bych dala dohromady skupinku dospěláků, kteří by měli zájem pravidelně 1x týdně hrát volejbal v místní tělocvičně.

Předběžně každou středu od 19:00 hod.

Muži, ženy - na věku ani úrovni hry nezáleží- vypracujeme se společně! :)

První setkání v září 2012.

Zájemci, hlase se mi na tel. **725 548 006.**

Lucie Dušková

ANKETA SOUTĚŽ ULIC

Viděla jsem to v jedné vesnici - každý rok soutěžila jedna ulice, lidi ji uklidili, vyzdobili a otevřeli vrata a každý vytáhl stánek nebo pustil návštěvníky na dvůr a ukázal co umí - někdo háčkoval, někdo dělal se dřevem, někdo pletl košíky, někdo pekl perníky atd... a návštěvníci si to zde mohli kupovat. Potom probíhalo hodnocení, jak byla ulice vyzdobená a jaké dovednosti lidi ukázali a pak, když bylo vyhodnocení, tak daná ulice získala ocenění, které bylo všude viditelné. Myslím, že by se to mohlo zkusit, ale nevím, zda by do toho lidi šli, proto si říkám, že bude lepší zkusit anketu, jak na to zareagují, co myslíte?

Martina Hofbauerová

UPOZORNĚNÍ KORDIS JMK

KORDIS JMK upozorňuje občany, že s platností od 09. prosince 2012 ve dnech pracovního klidu a v pracovní dny po 20:00 hodině bude přeprava cestujících na trati 254 Šakvice – Hustopeče zajišťována autobusem. Mimo uvedenou dobu bude vlakový spoj zachován.

Nejčtenější příjmení v naší obci k 31. červenci 2012

jméno	počet	jméno	počet
Svoboda	52	Holásek	8
Svobodová	52	Holásková	10
Franc	23	Polomini	10
Francová	32	Polominiová	8
Bílek	18	Brzobohatý	7
Bílková	21	Brzobohatá	9
Albrecht	15	Dlapal	6
Albrechtová	16	Dlapalová	9
Hutter	11	Mach, Macha	7
Hutterová	14	Machová	8
Trávník	9	Kurc	8
Trávníková	14	Kurcová	6
Šlor	12	Hutr	5
Šlorová	8	Hutrová	8

Věkové složení obyvatel naší obce k 31. červenci 2012

věk	muži	ženy	celkem
0 - 6	46	32	78
7 - 18	52	82	134
19 - 30	116	101	217
31 - 40	101	102	203
41 - 50	115	89	204
51 - 60	104	94	198
61 - 70	80	89	169
71 - 80	26	61	87
81 - 90	8	48	56
91 - 100	1	4	5
100 +	0	0	0
celkem	649	702	1351
průměrný věk	50,22	58,72	42,16

Obecní úřad Šakvice

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme paní Charouškové za věnování nových knih (beletrie – 100 titulů) do Obecní knihovny.

- mar-

Vítání občánků 6.5.2012

Peška David, Peška Filip

Nikol Berlinská

Lucie Špačková

Sára Charoušková

Roman Brezovský

Šakvický zpravodaj najdete na internetové adrese www.sakvice.cz . Své příspěvky můžete zasílat na adresu: knihovna.sakvice@seznam.cz . Uzávěrka příštího čísla je 15. 11. 2012. Těšíme se na vaše příspěvky.

Šakvický zpravodaj č. 3 / 2012

vydavatel: obec Šakvice, reg. číslo periodika: MK ČR E 20162.

Redakční rada: Ivana Martínková, Zuzana Francová, Drahomíra Buchtová.

Vyšlo 30. 8. 2012, náklad 250 ks, cena: zdarma